

Королева моєї душі

Підготували і провели

Лазоришин Л.В.

Павлюк О.Я.

Косів 2017р.

Сценарій до свята Покрови Пресвятої Богородиці

Мета. Ознайомити учнів з особливістю свята Покрови Пресвятої Богородиці;

- прилучати дітей до цінностей народного життя, традицій рідного краю;
- розвивати естетичні почуття через знайомство з шедеврами світового мистецтва;
- виховувати любов до рідної землі, її традицій, вірувань.

(Під тиху музику звучить вірш).

Ведуча.

Під золотим дахом ліщини
Стою, дивлюсь не надивлюсь...
І до широкої рівнини
Душею трепетно молюсь:
«Благословенні одпочивні
Ясного жовтня мудрі дні.
І ночі, зоряністю дивні,
И проміння радісно-сумні.
Благословенна мудрість роду.
Коли в безтрепетність глибин
Скида тягар останній плоду,
Щоб започав свій біг годин.
Благословенне буде ж лоно,
Яке приймає стиглий плід.
Щоб через смерті перепону
В життя новий прокласти слід...»
Мовчанка мудрості довкола...
Дивлюсь - не надивлюся я ...
И благословляю стократ коло
Черги вмирання і життя.

Ведучий. Ось і знову ступила на наш поріг золоточола осінь. Свічками запалахотіли берези, вбралися в золоті шати красені-клени, а осокори вже скинули своє золотисте вбрання. Тихі, мрійливі, зажурені стоять ці осінні дні. Земля переливається всіма відтінками золота, а над нею - синє, чисте, бездонне небо. І здається, ніби це знову, вже вкотре, прийшла до нас Прекрасна Діва Марія і знову розкинула над нами свій небесно-синій омофор-покров, щоб знову, вже вкотре, захистити нас, змусити замислитись над цінностями життя. І здається, що ввібрала ця осінь всю красу, всю непорочність, все щастя і горе Тієї, що віддала Сина Свого на поталу людям, Тієї, що стояла біля Його хреста і кров'ю вмивалося її серце, Тієї, яка, незважаючи на все заподіяне їй людьми лихо, стала їх найпершою захисницею, Тією, до кого ми звертаємось у своїх молитвах.

Сценка“Марія – відзеркалля Бога”.

Дійові особи. Марія – в білосніжній сукні, поперх з голови до ніг блакитна накидка, подібно як на образі“Непорочне Зачаття”, ця ж постава. Душа – дівчина в білому на колінах молиться. Марія стоїть на підвищенні, навколо неї білі квіти.

Душа.

Ти була так Йому простора...
Маріє, як Твоє ім'я? -
Запитую у тиші я, -
Маріє, хто Ти?

Марія.

Я – Покора.

Душа.

Лелія поміж будяками
І над святими Пресвята,
Ти Бога обняла руками,

Маріє, хто Ти?

Марія.

Чистота.

Душа.

Свого ні в чому не шукала,

І під хрестом з Христом вмирала

І нас взяла під свій покров.

Маріє, хто Ти?

Марія.

Я – Любов.

Душа.

Любов, покора, чистота

І над святими пресвята,

“Маленька”, лагідна, убога...

То хто ж Ти?

Марія.

Віддзеркаля Бога.

Ведуча.

Діво Пресвята -

Матір матерів,

пригорни до серця

всіх своїх синів.

Освіти їх душі

світлом золотим,

виповни любов'ю

неспокійний дім,

научи, як землю

вберегти від зла,

розумом, діянням

і крилом тепла.

Зоря-зоряниця,

сонце доброти,

землю України

щастям освіти!

Ведучий.

О, Мати Божа! Ми - твої діти.

Тобі сьогодні приносим квіти.

Тебе благаєм, уклінно просим,

До Тебе в небо ми руки зносим.

Прийми нас, Мати, під сій Покров,

Тобі даруєм серце й любов,

Від нужд і горя нас збережи,

В лихій годині нам поможи.

Ведуча.

Осінь. Пора радості та смутку, пора спокою і тривоги, найбагатша, найщедріша пора. Можливо, саме тому так багато свят на честь Богородиці саме восени. Це і свято Різдва Пресвятої Богородиці, або, як кажуть у народі, «Друга Пречиста», і одне з найбільших свят - свята Покрова- Покров Пресвятої Богородиці і Пріснодіви Марії.

Ведучий.

Свято Різдва Пресвятої Богородиці, або як кажуть у народі, «Друга Пречиста» відзначається 21 вересня. Святкування Різдва Богородиці в часі співпало із закінченням основних польових робіт.

Богородицю вшановували й дякували в цей день за зібраний урожай, адже вона є покровительською землеробства. В цей день Богородицю дякували як подательку всякого благополуччя.

Уч.

Свята Заступнице! Пречиста Діво!
Ти оповий нас Покровом білим,
І під опіку візьми Вкраїну,
Не дай їй впасти знов на коліна.
Народ наш просить захисту в Тебе,
Бо Ти - Цариця Землі і Неба,
Прийми нас ще раз під свій Покров,
Вкотре благаєм Тебе ми знов
Ти захисти нам Матір-Вкраїну,
Не дай зробити з неї руїну,
З колін підвестись нам поможи,
Вкраїну вільну нам збережи.

Ведуча.

Та все ж найбільшим для нас є свято Покрови, із ним пов'язано чимало народних повір'їв, прикмет, прислів'їв.
За народним календарем у жовтні закінчувалась осінь, і тому він був перехідним від осені до зими. Початком зими в українському селі вважалось свято Покрови, яке відзначається на честь події, що відбулася цього дня у Візантії в X столітті.

Ведучий.

Царгород, столицю Візантії оточили араби. У храмі святої Богородиці на Влахернах, де переховувалися її ризи, правилася всеношна. Серед парафіян ревно молився Андрій Юродивий. Здавалося, становище захисників міста було безнадійне, якби не сталося чудо. Вранці він побачив у небі над містом Матір Божу із сонмом святих. Богородиця опустила додолу омофор (покривало у вигляді широкого шарфа, котрий звичайно жінки носили навколо шиї) й накрила ним християн. Підбадьорені небесною підтримкою, греки-християни перемогли сарацинів.

Ведуча.

Дослідники вважають, що культ Покрова - покровительки й заступниці - сформувався на основі давніх культів слов'ян-язичників на честь жіночого божества продовження роду (Лади, Живи). Відгомін цього культу добре простежується в дівочих заклинаннях - молитвах, приурочених до цього свята.

Ведучий.

Свято Покрови Пресвятої Богородиці засноване на Русі князем Андрієм Боголюбським у 1164 році. Встановлене воно на честь Божої Матері, яка зняла зі своєї голови хустку - покрову і розкинула її над людьми, що знаходились у церкві, одночасно молячись за їх спасіння і врятування від біди. Ось ця її довга біла покрива (омофор) і стала своєрідним оберегом України, символом її споконвічного прагнення до встановлення злагоди і миру між своїми і чужими землями.

Ведуча.

Яка ж Ти гарна,
Радосте моя!
Пренепорочна,
Вибач, що беруся
Твою красу оспівувати я...
Та чи спинитись? -
Ні, я не спинюся.
Яка ж Ти гарна, що іще додам?
Мій подив не поміститься у слові.

Якщо не Ти, хто допоможе нам?
Великий Бог: діла Його чудові.
Яка ж Ти гарна, квітко чистоти,
Пренепорочна в зоряній короні.
Коли б не Ти, о, що коли б не Ти?
Хто нас згадає при Господнім троні.
Яка ж Ти гарна,
Матінко моя!
Пренепорочна, вибач, що беруся
Твою красу оспівувати я.
Та чи спинитись? -
Ні я не спинюся.
Яка ж Ти гарна, о Маріє...

Пісня “Через поле України...”

Ведуча.

Немає християнської душі без любові до Пречистої Богородиці. Сам Бог прийшов на землю через Марію і бажає, щоб ми через Марію наблизились до нього. Це вона оберігала маленьке Дитятко Ісуса від лукавого Ірода; так, це вона виховувала Божого Сина в Лазареті, це в обіймах Марії хлоп'ятко Ісус відчував материнську любов. Так це Марія співстраждала з Ним, коли Він, рівний отцеві і святому духові, в передсмертній агонії був спраглий до спасіння наших душ. Це вона молилася за тебе під хрестом, пам'ятаючи про всіх.
(Тихо звучить музика «Ave Maria»).

Ведучий.

За все, за все сьогодні впаду ниць
Перед Тобою, о Небесна Пані.
За всю красу Господніх таємниць,
Що світові такі чужі й незнані.
Я дякую за те, що під хрестом
Колись за мене Ти молила Бога.
Тоді перед зневаженим Христом
Кровавилась Твоя Душа убога.
За все минуле і майбутнє теж
Схиляю розум, серце і коліна.
Своїм бажанням не поставлю меж
Лиш через те, що я Твоя дитина.

Ведуча

Особливо шанували на Україні Покрову запорозькі козаки. Вона була їхньою заступницею у далеких походах. Її зображення завжди було на хрестах, які носили козаки. Священною для кожного козака на Січі була Покровська церква, від порога якої січовики вирушали на захист рідної землі і куди з подякою за порятунок поверталися після походів. Після зруйнування Січі запорожці захопили з собою за Дунай і образ Пресвятої Покрови. Саме козакам завдячуємо ми, що маємо на гостомельській землі чарівну перлину - Свято-Покровську церкву.

Ведучий.

У найдревнішому регіоні селища височить найкрасивіша споруда козацького православного храму - Свято-Покровська церква. Храм Божий став свідком численних подій, що вирували впродовж сотень літ.

Ведучий.

Стояла ти гарна, струнка, білосніжна,
У зелені пишній як квітка цвіла.

Ти храмом була для людей православних,
Збудована ними — окраса села.
Дивилися в небо дзвіниця і купол,
На них золотії хрести.
І дзвони, і хори співали,
Туди всім хотілось прийти.
Були молодими у церкві вінчались,
І діток хрестили, й самі сповідались.
Приходила старість - молились за всіх,
До віри привчали нащадків своїх.

Ведуча.

Храми, монастирі будувалися на честь Пресвятої Богородиці, її шанували, до неї зверталися у своїх молитвах, їй присвячували свою творчість художники і композитори, поети і письменники, а вона в свою чергу надихала їх, допомагала будівничим.

Ведучий.

В Україні поширена легенда про допомогу Богородиці в будівництві Печерської лаври. Нібито 39 днів підряд клали монахи стіни лаври, а вони щоразу входили в землю. На сороковий день прокинувся старець печерський Феодосій і сказав Братії: «Ходімо подивимось, якщо й сьогодні немає стін на землі, то покинемо будувати - значить, Богу це невгодно». Вийшли вони на двір і побачили: стіни на місці! А на небі - Богородиця, яка каже їм: «Ще я молила Бога, щоб стіни в землю входили, - щоб легше вам було будувати. Зводьте дах, робіть дзвіницю, а тоді й стіни з землі вийдуть». Так і сталося.

Тому, коли починали будівництво хати, намагалися закінчити його до 14 жовтня, щоб до свята увійти під дах - покров: «Тоді Покрова покриє усіх в новій хаті покровом, і всі нечисті духи сезнуть із хати, і весь рік буде спокійно», - так вважали на Київщині.

Ведуча

Ніжна і лагідна, трепетна й мужня, вона взяла нас під своє покровительство, Вона говорить за нас перед Богом. Вона натхнення Бетховена і Моцарта. Захоплення Леонардо да Вінчі і Мікеланджело, оспівана Шевченком, Гоголем і Тичиною. Цей день її. Це дуже чинне свято, піднесе-но-урочисте: кожен чекав покрову Матері Божої і собі.

Ведуча.

Ніч перед Покровою набирала якоїсь таємничості. Дівчата виходили на поріг і закликали: «Свята Покровонько, покрий головоньку». А вранці йшли до церкви покривати ікону Матері Божої хусткою: «Матінко Господня, на Тобі від мене, дай мені від Себе. Як я Тебе покриваю, так і мене покрий».

Ведучий.

За станом погоди в цей день намагалися передбачити характер наступної зими: «Якщо на Покрову вітер з півночі, то зима буде холодна і з хуртовинцями, якщо з півдня, - то тепла». Говорили також, що «Покрова покриває або листом, або снігом». Звертаючись із проханням промовляли: «Покрово-Покрівонько, постели скатерку біленьку, не дай довго вороні крякати і ногам по болоті ляпати».

Ведуча.

На Русі Покров святкували по закінченню польових робіт. А Богородицю вважали покровителькою землеробства. За звичаєм у цей день обов'язковим було вшанування пожинального снопа. Для цього прибирали світлицю, прикрашали її квітами та рушниками. Проводили ярмарки і веселі забави, на які збирали всі дари осені.

Ведучий

Якби можна було зібрати в одне всі почуття та любов усіх найчутливіших сердець та найбільш люблячих матерів світу, то вони не зрівнялися б з материнським серцем Божої Матері. Те серце тішиться праведними, болить над грішними. Воно відчуває нещастя кожного грішника й хоче

допомогти йому, лиш би він хотів прийняти цю поміч.

Уч.

Згадай, о все милостива Діво Маріє, що від віків не чувано, щоб той, хто прибігав під Твій покров, чи просив у тебе помочі, чи молив про заступництво, не був вислуханий.

Уч.

У тім упованні і я вдаюся до Тебе, Діво понад усі диви й Мати моя, приходжу і стаю перед тобою та, каючись у своїх гріхах, прошу: Мати Слова, не погорди словами моїми, але вислухай їх ласкаво.

14 жовтня 1942 р. було створено УПА, яка відродила славні традиції козацтва в Україні. У світовій історії це було унікальне явище – діюча самостійна армія без незалежної держави. І сьогодні ми повинні пам'ятати, що воля, свобода і незалежність українського козака і повстанця є вічними, а українська нація – непереможною!

Уч.

У 1942 році УПА розпочинає національно-визвольну війну проти нацистів та терору московської влади. Вони нападали на німецькі залоги і звільняли полонених, відбивали українських людей, яких везли на примусові роботи до Німеччини; часто врятовані хлопці приєднувались до УПА.

Уч.

Так із пролітої крові і страждань виростала бойова слава воїнів УПА. Усі воїни мали свої псевдоніми, розкривати які можна було лише після смерті. Так і гинули вони часто невідомими. Девізом для українських повстанців були слова: «Ліс – наш батько, а нічка – наша мати».

Уч.

1943 рік УПА контролює усю Волинь і Поділля. Керівником було обрано Романа Шухевича. У кінці 1943 року УПА нараховувала вже близько 15 тисяч осіб. Кожен воїн складав присягу:

Уч.

«Я, воїн УПА, взявши в руки зброю, урочисто клянусь своєю честю і совістю перед Великим Народом Українським, перед Святою Землею Українською, перед пролітою кров'ю усіх Найкращих Синів України та перед Найвищим Політичним Проводом Народу: боротись за повне визволення всіх українських земель і українського народу від загарбників та здобути Українську Самостійну державу.

Уч.

У цій боротьбі не пожалію ні крові, ні життя й буду битись до останнього подиху й остаточної перемоги над усіма ворогами України. Буду мужнім, відважним і хоробрим у бою та нещадним до ворогів землі української...

Уч.

Суворо зберігатиму військову й державну таємницю. Буду гідним побратимом у бою та в бойовому житті всім своїм товаришам по зброї.

Уч.

Коли я порушу або відступлю від цієї присяги, то хай мене покарає суворий закон Української Національної Революції та спаде на мене зневага Українського Народу».

Уч.

За роки існування УПА в її лавах побувало до 400 тисяч осіб. Після війни радянська влада жорстоко розправлялася з воїнами УПА: полонених розстрілювали відразу або ж прилюдно вішали, під час допитів застосовувались нелюдські тортури, закатованих навіть не дозволяли ховати, а для дезінформації населення формувалися спецбатальйони енкаведистів, що з'являлися в одностроях УПА, несучи усім зустрічним страх і смерть.

Уч.

Останнім її командиром аж до 1955 року був полковник Василь Кук-Коваль. Окремі частини УПА зберігали боєздатність аж до кінця 50-х років, а останній повстанець Ілько Оберишин погодився вийти з лісу тільки у 1991 році, після проголошення незалежності України.

Ведуча За вікову історію української народності наша земля не один раз закликала своїх синів стати на її захист. І ніколи ці заклики до оборони рідного краю не залишилися не почутими. Боротьба за незалежність України продовжується і зараз.

Пісня “Під Львівським замком”

НЕ ПЛАЧ, КОХАНА!

Не плач, кохана, чуєш, я живий!
Не міг тобі раніше подзвонити.
То був страшний, запеклий, довгий бій,
Та ми не мали права відступити.
Скажи хоч слово, мила, не журись.
Утри сльозу й нарешті посміхнися,
А ще молись, за нас усіх молись.
І матері від мене поклонися.
Цілуй дітей і батькові привіт,
Скажи, його «Кобзар» тепер в нагоді:
Ми з хлопцями завчили «Заповіт»,
Під обстрілом читаємо відтоді.
Пробач, рідненька, знову мушу йти.
І не питай, куди тепер рушаю.
Мене чекають прокляті світи,
Коли вернусь я й сам уже не знаю.
Вона в сльозах стискає телефон,
Пусті гудки, в душі гроза лютує.
Та він живий, то був поганий сон,
Її любов його, таки, рятує!
А він десь там, де небо у вогні,
Боронить свою землю від навали.
Він вже давно не лічить ночі й дні,
Він робить все, щоб ми війни не знали!

Ведуча. Мільйони людей вірять, що небо нашої України - матері буде мирним, адже його оберігають славні воїни, їм довіряють найдорожче, найсвітліше – оберігати мир!

Учень.

Наш рідний край у світі наймиліший,
Країна наша краща на землі.
Не дай її розбити, розчинити
Отче Небесний! Захисти її!
Я до небес звертаюсь у молитві,
За Батьківщину молюсь до творця.
Дай Боже, Україні відродитись,
Нехай живе свята моя земля!

ЯНГОЛ

Людмила Удовенко

Тихо янгол над світом летів і згубив ненароком пір'їну,
Вже спустився, підняти хотів, та побачив в ту мить Україну.
Споглядав неймовірну красу, вся земля, ніби та вишиванка,
І не стримав сердешний сльозу, в небеса полетів на світанку.
Спозаранку до Бога прийшов і повідав недавню пригоду,

Розповів, як літав і знайшов край чудовий, з могутнім народом.
Знов до Господа він шепотів, все казав, як же мова лунає,
Кожне слово, мов спів солов'їв, кожен звук в серці слід залишає.
Потім він на коліна упав, і почав Бога щиро благати,
Щоб Він милість Вкраїні послав, щоб дав сили всі біди здолати.
Досі молиться янгол за нас, ця молитва свята не стихає,
На колінах стоїть повсякчас, Україну крилом захищає!

Помолимося за Україну

- 1 учень.** Боже великий, Боже всесильний! Ми, діти твої, схиляємо в покорі свої голови, вислухай нашу щирю молитву, прийми благання наших сердець! Прости провини наші та провини батьків, дідів і прадідів наших! Змиლოსердися, Господи, над нашими родинами, щоб були вони щасливими і здоровими.
- 2 учень.** Благослови, Боже, наше навчання, щоб зросли ми добрими і мудрими - батькам на радість, Україні на користь, щоб у трудах щоденних збагачували і звеличували свій рід і народ!
- 3 учень.** Дякуємо тобі за щастя учитися в рідній школі! Зміцни наш дух, даруй силу, терпіння, наполегливість, щоб ми навчилися жити за твоїми святими законами Любові і Милосердя. Дай сили нашим рукам, щоб могли ми добро творити, а злу протистояти.
- 4 учень.** Молимо тебе, Господи, змиლოსердись над нашим українським народом! Зітри кривду й неправду, що неволить його, а дай йому, Предобрий, жити вільно на своїй землі, щоб не служив він нікому, тільки тобі, Отцю й Сотворителю, і прославляв тебе в словах і в ділах праведних.
- 5 учень.** Матінко Божа, наша Заступнице й Покровителько! Заступись за нашу багатостраждальну неньку Україну, допоможи їй вийти на шляхи волі й благоденства! Зігрій, Отче, нашу землю теплом своїм і зроби дощами, відверни усякі лиха і нещастя! Прийми, Всевишній, нашу щирю молитву!

Пісня “Боже, ...”